

فاله جنین

ابکاش هادران سگدل و هوسپازی که جنین
معصرم را به چگال مرگه مبارزه، ناله اورا
من شنیدند، اگر گوش و چنان آنان قبورت
شوابی داشت، شاید من همین شنیدند که میگوید:

* * *

هادر! بگذارند همانم، هادر! من هم را کشی
رایم لند تو و هر انسان دیگر درست می‌باید،
که شوار و شوش ناله اگر در وجود من از خود پیشتر
است.

دوامه پیش ملهمی می‌بودم از آن و به بعد
لحظه لحظه با مردی و مسلط پاور نگران نمی‌بودم
می‌شود، همه گتون که جنین در ماهه هسته انداران قل
کوچک و تو سازی داشت که کم دریش نه قطبی
و دارای چهار حفره است، (۱) بسیار از اعصابی
لند من، مانند اعصاب حسی، کلیه، قیر و بند
و حتی حواسهای دلخواهها در وجود من طرح زیری
شده، بز و دی اند ایزد! بگویی طراحی عوادتند (۲)

وزن من تاسی روز دیگر بهش برایر و دن گتونیم
خر اعد رسید (۳) من سرعت رسید من کشم تاقدم
بعد بایی برزگ و روشن بکدام و آرزو دارم کمود
اوین روز نولنم تورا بیشم، هادر! تو هنوز مرآ
نلبدنای، ولی من تورا بالعام و چو درم احساس می-
کم و شب روز آهنگ قسران قلب تو سلو لهای مرآ
تو اذش می‌دهد، من امچان دارم که پس اقول لله
اوین نگاهم تو را غریبه خود غواص کرد، و
چنان مهرب محبت خود را در دل تو خواهم
ریخت که الحفظه ای خواهی تو انت هر ایز
خود ۵۵۵ رکمی، من یعنی دارم که بعد از تو لم،
زندگی رایی من نیز باور و شکوه دیگری خواهد
یافت

هدان! تو و مصاد، این ازوهای شیرین برای
رویداده این سلو لهای بریزاط و شاداب، برای چگال

مرگ ترا هادمکن، من می‌خواهم ناید شدم.
هادر! تو ای ای ای من پیشه ایانی، شاید در
وجود من استعدادهای فرا ایانی نهفته است، شاید
من در آینه خدماتت برگی انجامده، هنر نوابع
و دانشمندان بزرگ، رمانی مانند من،

جنین کوچکی درشکم هادر نموده اند! شاید
روزی وجود من بر ایانوی مایه انتشار و سر افر زی

هادر!

بکدام راه بیانم، من بیگنهم، آیا

دیگر ای ای تو آی بدهد! آن حاضرستی از هوسها
و خوشگامی های حسود صرف مظر کنی و مر
محواهی ازندگی محروم ماندی؟ آیا من باید

(۱) سوزه ای ای که تکویر، آیه ۸۸: «و اذا المؤذنة سقطت يدي دنب قتلت